

LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

PAŽYMA DĖL DISKRIMINACIJOS RELIGIJOS IR ĮSITIKINIMŲ PAGRINDU ŠVIETIMO SRITYJE

2015-03-10 Nr. (14)SN-211)SP-28

Vilnius

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė, einanti Lygių galimybių kontrolieriaus pareigas (toliau – Kontrolierė) Edita Žiobienė, pagal gautą 45 pareiškėjų skundą atliko tyrimą dėl galimos diskriminacijos religijos bei įsitikinimų pagrindu švietimo srityje. Pareiškėjai skunde nurodė, kad Lietuvos Respublikos ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklose ir socialinės globos įstaigose maitinimas organizuojamas neatsižvelgiant į praktikuojamą jų lankančių vaikų ir jų tėvų religiją bei turimus įsitikinimus ar pažiūras, - visi ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklas ir socialinės globos įstaigas lankantys asmenys privalomai maitinami mėsa, paukštiena, žuvimi, kiaušiniais, nepaisant to, kad dėl religinių ir/ar kitų įsitikinimų jas lankantys vaikai ir jų tėvai nevartoja tam tikrų produktų (pvz., musulmonai nesimaitina kiauliena, o budistai ir hinduistai iš viso nevalgo mėsos; vegetarai nevalgo mėsos ir daugeliu atvejų kiaušinių ir kt.). Panašaus turinio skundas buvo gautas ir 2014 m. vasario 27 d., kuriuo buvo skundžiamas Vilniaus visuomenės sveikatos centras dėl netinkamo valgiaraščio vertinimo. Kadangi tas pats klausimas buvo nagrinėjamas Vilniaus apygardos administraciniame teisme, Kontrolierė vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo (toliau LGĮ) 14 str., 15 str., Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo (toliau - MVLGĮ) 21 str. 1 d. 3 p. ir 4 p. atsisakė jį nagrinėti.

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė, einanti lygių galimybių kontrolierės pareigas

n u s t a t ė :

1. Skundą pasirašę pareiškėjai yra ikimokyklinės ugdymo įstaigas lankančių vaikų tėvai, todėl pažymoje bus apžvelgiamas vaikų maitinimo organizavimas ikimokyklinio ugdymo įstaigose. Šiose įstaigose maitinimas organizuojamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro (toliau - Sveikatos apsaugos ministro) 2011 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. V-964 „Dėl maitinimo organizavimo ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklose ir vaikų socialinės globos įstaigose tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau- Aprašas) ir Sveikatos apsaugos ministro 2010 m. balandžio 22 d. įsakymu Nr. V-313 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 75:2010 „Įstaiga, vykdanči ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programą. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ patvirtinimo“.
2. Sveikatos apsaugos ministrė, atsakydama į Kontrolierės paklausimą dėl vaikų vegetarinio maitinimo organizavimo ikimokyklinio ugdymo įstaigose (2014-12-09 raštas Nr. (10.2.4.1-193)10-10808) nurodo, kad „skunde ginčijamas Aprašas nepažeidžia asmenų teisės išpažinti religiją ir pan., taip pat nediskriminuoja jokių asmenų.[...] „Aprašo 40 punkte tėra nustatyta, kad sudarant vaikų maitinimo valgiaraščius turi būti atsižvelgiama į rekomenduojamas paros energijos ir maistinių medžiagų normas vaikams“. [...] Apraše „nėra nustatyta, kad vaikai turi būti privalomai maitinami mėsa, žuvimi ar pan.“[...] Aprašas „jau dabar užtikrina galimybę vaikus maitinti atsižvelgiant į religinius įsitikinimus. Vegetariniai valgiaraščiai taip pat gali būti bendra tvarka

teikiami derinti visuomenės sveikatos centrams apskrityse Sveikatos apsaugos ministerija 2013 m. parengė Sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. V-964 „Dėl maitinimo organizavimo ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklose ir vaikų socialinės globos įstaigose tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo projektą (toliau – projektas), kuris papildytas nuostata, kad ikimokyklinėse ugdymo įstaigose vaikų tėvams pateikus raštišką prašymą dėl tam tikrų maisto produktų ar patiekalų atsisakymo, prašyme įvardyti maisto produktai ar patiekalai tiems vaikams nesiūloni., taip pat nustatyta, kad tokie valgiaraščiai nederinami su visuomenės sveikatos centru apskrityje. Vėliau šios nuostatos atsisakyta, nes Vaiko teisių kontrolierius minėto projekto derinimo rašte nurodė, „kad [...] būtinus vaiko poreikius atitinkanti mityba, vaidina svarbų vaidmenį vaiko augimo bei sveiko vystymosi procese, projekte numatytas atsisakymas derinti valgiaraščius, sudarytus tik pagal tėvų prašymus, su visuomenės sveikatos centru apskrityje, neatitinka geriausių vaikų interesų [...].“

3. Vaiko teisių apsaugos kontrolierius pateiktose pastabose (2013-09-17 derinimo raštas Nr. (1.19-2013-1404)2-1380) pažymėjo, kad maitinant vaikus turi būti užtikrintos paros energinės ir maistinės vertės, atitinkančios visavertės subalansuotos sveikos mitybos principus, o parengti valgiaraščiai turi būti suderinami su visuomenės sveikatos centru apskrityje.
4. Apraše nėra nustatyta, kad mėsa, žuvis ar pan. privalo būti įtraukti į valgiaraštį – atsižvelgiant į minėtą vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus pastabą. Aprašo 40 punkte tėra nustatyta, kad sudarant vaikų maitinimo valgiaraščius turi būti atsižvelgiama į rekomenduojamas paros energijos ir maistinių medžiagų normas vaikams. Aprašas užtikrina galimybę tam tikrus maisto produktus keisti kitais (vegetariški valgiaraščiai taip pat gali būti bendra tvarka teikiami derinti visuomenės sveikatos centrams apskrityse. Aprašo 20.10 papunktis taip pat nenustato, jog mėsa, žuvis ar pan. privalo būti įtraukti į valgiaraštį, minėtame papunktyje tėra nurodoma, kad karštas pietų patiekalas turi būti iš daug baltymų turinčių produktų. Daug baltymų turintys produktai gali būti ne tik gyvūninės, bet ir augalinės kilmės. Aprašo 20.10 papunktyje, tarp kitų daug baltymų turinčių produktų pavyzdžių, yra nurodytas ir vegetarinis produktas – ankštiniai augalai.
5. Pažymėtina, kad Lietuvos pediatrai vaikams nerekomenduoja vegetariškos ar juo labiau veganiškos mitybos. Vegetarinis maitinimas nelaikomas visaverčiu, nes atsisakant mėsos, žuvies ir jų produktų vaikams gali trūkti gyvūninės kilmės baltymų, nesočiųjų riebalų rūgščių, vitaminų B₁₂, A, D, geležies, cinko ir kitų vaiko organizmui būtinų maistinių medžiagų. Paprastai vegetarai, siekdami kompensuoti baltymų stygių, vartoja sojų produktus, tačiau naujausių mokslinių tyrimų duomenimis, sojų produktai (baltymų izoliatai ir koncentratai) slopina virškinimo fermentus, baltymų, kalcio, geležies, vario ir cinko pasisavinimą, dėl to dar labiau padidėja kai kurių maistinių medžiagų trūkumas.¹
6. Analizuojant pateiktą teisinį reguliavimą pirmiausia reikėtų atsižvelgti į Aprašo tikslą, kuriuo, remiantis Aprašo 3 punktu, yra siekiama sudaryti sąlygas sveikatai palankiai vaikų mitybai, užtikrinant geriausią maisto saugą ir kokybę, patenkinti vaikų maisto medžiagų fiziologinius poreikius bei ugdyti sveikos mitybos įgūdžius. Nukrypti nuo Apraše nustatytų vaikų maitinimo organizavimo reikalavimų galima tik tuo atveju, kai vaikui nustatomas pritaikytas maitinimas, t. y. maitinimas, kuris užtikrina tam tikro sveikatos sutrikimo (alergija tam tikriems maisto produktams, virškinimo sistemos ligos ar remisinės jų būklės ir kt.) nulemtus, vaiko (asmens) individualius maistinių medžiagų ir energijos poreikius, parenkant toleruojamus maisto produktus, jų gamybos būdą, konsistenciją ir valgymo režimą, ir yra raštiškai rekomenduojamas gydytojo (Aprašo 6 punktas). Jokių kitų pagrindų, leidžiančių nukrypti nuo bendrųjų vaikų maitinimo organizavimo reikalavimų, Aprašas neįtvirtina. Tai reiškia, jog institucijos, teikiančios vaikų maitinimo ar maisto produktų teikimo paslaugas, neprivalo atsižvelgti į vaikų ar jų tėvų religinius ir/ar kitus įsitikinimus.

¹ Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrės R. Šalaševičiūtės 2014 m. gruodžio 9 d. raštas Nr. (10.2.4.1-193)10-10808

7. Vilniaus universiteto Teisės fakulteto dekanı prof. dr. Tomo Davulio nuomone (2014-11-20 raštas Nr. S-357-(2201.2.09)) „nagrinėjamu atveju pareiškėjų skundas dėl galimos diskriminacijos įsitikinimų pagrindu turi būti vertinamas atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau -Konvencijos). [...] Pažymėtina, jog Konvencijos 9 str., įtvirtinantis teisę į religijos laisvę, garantuoja teisę laisvai keisti ir skelbti savo religiją ar tikėjimą, laikant pamaldas, atliekant apeigas, praktikuojant tikėjimą ir mokant jo. Kaip toliau nurodoma minėtame rašte „, pažymėtina ir tai, jog Europos žmogaus teisių teismas ne kartą yra pripažinęs, kad maitinimosi taisyklių laikymasis gali būti vertinamas tiesiogine tikėjimo išraiška praktikoje, todėl jam taip pat yra taikoma Konvencijos apsauga (2000-06-27 sprendimas byloje Cha‘are Shalom Ve Tsedek v. France, bylos Nr. 2741/95; 2011-03-07sprendimas byloje Jakobski v. Poland, bylos Nr. 18429/06)“ [..]. „Terminas „įsitikinimai“ nėra apibrėžiamas nei tarptautiniuose, nei Europos Sąjungos, nei nacionaliniuose teisės aktuose, Europos žmogaus teisių teismas yra nurodęs, jog norint įgyti teisę į Konvencijos apsaugą, įsitikinimai neprivalo būti religiniai, bet siekiantys tam tikrą įtikinamumo, rimtumo, sąryšio ir svarbos lygį (Sprendimas byloje XY and Zv. UK, bylos Nr. 8566/79(1982); byloje Campbell and Cosans v. UK bylos Nr. 7511/76; 7743/76(1982). Šiuos reikalavimus atitinkančiu įsitikinimu Europos žmogaus teisių teismas yra pripažinęs ir veganizmą (Sprendimas byloje H v. UK, bylos Nr. 18187/91 (1993)“ [...].

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė, einanti lygių galimybių kontrolierės pareigas

k o n s t a t u o j a:

1. Pareiškėjų pateiktoje su skundu Maitinimo organizavimo reglamentavimo ikimokyklinio ugdymo įstaigose ES valstybėse (15 valstybių – Austrija, Estija, Graikija, Italija, Jungtinė Karalystė, Kipras, Latvija, Lenkija, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Slovėnija, Suomija, Vengrija ir Vokietija) kompetentingos institucijos parengia rekomendacijas dėl mitybos ikimokyklinėse ugdymo įstaigose, tačiau daugelyje šių valstybių rekomendacijos nėra privalomos. Visose paminėtose valstybėse ikimokyklinio ugdymo įstaigose galima pasirinkti vegetarišką maitinimą. Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjos pateiktoje informacijoje ne visur yra nurodomi informacijos oficialūs šaltiniai, duomenys gali būti ir pasenę, tai nebuvo reprezentatyvi apklausa.² Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybai užklausus per EQUNET tinklą dėl galimybės rinktis vegetarinį maitinimą tik Kroatijos atstovai nurodė, kad jų valstybėje tokį maitinimą siūlo privatūs darželiai, daugumoje kitų valstybių vegetarinio maitinimo klausimas išsprendžiamas atsinešant vaikams savo maisto. Nurodyti duomenys taip pat negali būti prilyginami reprezentatyviai apklausai.
2. Vytauto Didžiojo universiteto Regionistikos katedros Islamo ir Vidurio Rytų studijų profesoriaus Egdūnas Račiaus nuomone (2014-11-18 atsakymas į Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybos paklausimą Nr. (14)SN-211)S-620 „Dėl galimos diskriminacijos įsitikinimų pagrindu“) „Lietuvos Respublika yra sekuliari valstybė, kurioje nėra valstybinės religijos. Todėl valstybinės įstaigos, tarp jų ugdymo ir švietimo įstaigos, savo veikloje bei santykiuose su piliečiais privalo vadovautis religinio neutralumo principu — nepropaguoti ir nepraktikuoti jokios konkrečios religines konfesijos. Išskirtinių palankių sąlygų sudarymas bet kurių religinių konfesijų ar alternatyvių pasaulėžiūrų atstovams pažeistų Konstitucijoje ir kituose teisės aktuose įtvirtintą valstybės neutralumo principą, praktiškai įgyvendinamą per valstybines įstaigas, tarp jų ir ugdymo bei švietimo įstaigas. Šio principo valstybinės įstaigos, tarp jų ugdymo ir švietimo įstaigos, privalo laikytis ir centralizuotai teikiamo maitinimo

² Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Parlamentinių tyrimų departamento Ekonominės ir socialinės informacijos skyriaus 2013 m. balandžio 5 d. parengta informacija (parengė J. Musteikytė ir L. Krupavičius)

klausimu. Tai reiškia, kad jos neturėtų teikti religinius ar pasaulėžiūrinius reikalavimus atitinkančio maisto, kas prioretizuotų vienas religines konfesijas ar pasaulėžiūrines grupes kitų atžvilgiu ir taip pažeistų ne tik konstitucinį valstybės neutralumą religijų atžvilgiu, bet ir būtų pozityvi diskriminacija atskirų konkrečių religinių konfesijų ar pasaulėžiūrinių grupių atžvilgiu“ Be to, kaip nurodo profesorius [...]. „nors istorinėse religinėse tradicijose yra susiformavusios religiškai sankcionuoto maisto sampratos, daugelyje jų yra numatytos išimtys, ypač atsižvelgiant į socio-kultūrinį kontekstą. Taip, pavyzdžiui, musulmonams, esantiems ne musulmonų daugumos kraštuose, išimties tvarka leidžiama vartoti ne chahal būdu paruoštą maistą“. Atsakydamas į iškeltą pareiškėjų klausimą profesorius daro išvadą, kad religinių ir pasaulėžiūrinių reikalavimų neatitinkančio maisto tiekimas švietimo ugdymo įstaigose netraktuotinas kaip diskriminacija kurių nors religinių konfesijų ar pasaulėžiūrinių grupių atžvilgiu.

3. Atkreiptinas dėmesys, kad teisė į religiją nėra absoliuti. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra pažymėjęs (2006 m. birželio 6 d. nutarimas), kad tarp Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintų vertybių yra pusiausvyra; nė vienos Konstitucijos nuostatos negalima priešpriešinti kitoms Konstitucijos nuostatoms, aiškinti taip, kad būtų iškreiptas ar paneigtas kurios nors kitos konstitucinės nuostatos turinys, nes tuomet būtų iškreipta viso konstitucinio teisinio reguliavimo esmė, pažeista konstitucinių vertybių pusiausvyra. Todėl pažymėtina, kad Konstitucija ne tik užtikrina teisę išpažinti religiją ar tėvų teisę auklėti savo vaikus pagal savo religinius įsitikinimus, bet ir saugo vaikystę (Konstitucijos 38 straipsnio 2 dalis), o pagal Konstitucijos 39 straipsnio 3 dalį nepilnamečius vaikus gina įstatymas.
4. Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurią ratifikuodama Lietuva įsipareigojo užtikrinti joje pripažintų vaiko teisių įgyvendinimą, preambulėje, konstatuojama, kad vaikui, atsižvelgiant į jo fizinį ir protinį nesubrendimą, reikia ypatingos apsaugos ir priežiūros, taip pat atitinkamos teisinės apsaugos, tiek iki gimimo, tiek ir po jo. Minėtos nuostatos iš esmės yra pakartotos pagrindiniame nacionaliniame vaiko teisių apsaugą reglamentuojančiame dokumente – Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme, kurio 4 straipsnio 4 punkte įtvirtintos nuostatos ir vienas iš principų, kurių privalo laikytis tėvai, kiti teisėti vaiko atstovai, valstybės, vietos savivaldos ir visuomeninės institucijos, kiti fiziniai ir juridiniai asmenys, - jog kiekvienam vaikui – tiek iki gimimo, tiek ir po jo, turi būti garantuota galimybė būti sveikam ir normaliai vystytis fiziškai bei protiškai [...]. Konvencijos 6 straipsnyje nustatytas vienas iš Konvencijos bendrųjų principų valstybes įpareigoja „užtikrinti didžiausią galimybę vaikui gyventi ir sveikai maitintis“. Konvencijos 27 straipsnio 3 dalyje išvardytos trys gyvybiškai būtinos vaiko fizinio vystymosi dalys: mityba, rūbai ir būstas (Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos įgyvendinimo vadovas. United Nation Children“s Fund, 2002). Jungtinių Tautų vaiko teisių komitetas, parengtame Bendrajame komentare ypatingą dėmesį skyrė adekvataus maitinimosi ir vaiko stebėjimo ankstyvoje vaikystėje, svarbai (General comment No.15(2013) on the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health (art. 24). Adopted by the Committee at its sixty-second session (14 January-1 February 2013)).
5. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytus argumentus reikėtų pritarti Sveikatos apsaugos ministrės nuomonei, kad Aprašas nepažeidžia asmenų teisės į religiją ir įsitikinimus. (pažymos nustatomosios dalies 2-6 punktai).
6. Vilniaus visuomenės sveikatos centras 2013 m. gegužės 20 d. Valgiaraščio vertinimo pažymoje Nr. 12-66)12.67-62 nurodė, kad Valgiaraštis neatitinka Sveikatos apsaugos ministro 2011 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. V-964 „Dėl maitinimo organizavimo ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklose ir vaikų socialinės globos įstaigose tvarkos aprašo patvirtinimo“

patvirtinto maitinimo organizavimo ikimokyklinio ugdymo, bendrojo ugdymo mokyklose ir vaikų socialinės globos įstaigose tvarkos aprašo 15, 20.10 ir 40 punktų reikalavimų. Šiuo metu Lietuvos vyriausiame administraciniame teisme nagrinėjamas apeliacinis skundas dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014 m. spalio 20 d. sprendimo administracinėje byloje Nr. 1-4359-629/201 pagal skundą, kur sprendžiama, ar Vilniaus visuomenės sveikatos centras tinkamai įvertino pareiškėjo derinimui pateiktą valgiaraštį. Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba šios skundo dalies nenagrinėja (LGĮ 21 straipsnio 1 dalies 4 punktas).

7. Remtis Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, nurodyta pareiškėjų skunde ir prof. dr. T Davulio paaiškinime Lygių galimybių kontrolieriui (nustatomosios dalies pažymos 7 punktas) negalima, nes faktinės bylos aplinkybės skiriasi pirmiausia specialiu subjektu. Vaikų gastroenterologų ir dietologų nuomone suaugusieji savo mityboje gali taikyti įgytas netradicinės mitybos žinias, tačiau vaiko mityba turi būti subalansuota, atitikti jo amžių, t. y. pagrindinių maisto medžiagų (baltymų, riebalų, angliavandenių, mineralinių medžiagų, vitaminų) vaikas turi gauti tiek, kiek jam priklauso pagal amžių. Apskritai vaikams vegetarinis maitinimas nepatiriamas, o jei jis naudojamas, turi būti gerai subalansuotas, kad nebūtų baltymų, omega 3 riebalų rūgščių, mineralinių medžiagų (Fe, ZN, CA, I ir kitų) ir vitaminų stokos.³
8. Aiškindamas Konstitucijoje įtvirtintos žmogaus įsitikinimų bei jų raiškos laisvės turinį Konstitucinis Teismas yra konstatavęs: įsitikinimai – talpi, įvairialypė konstitucinė sąvoka, apimanti politinius, ekonominius įsitikinimus, religinius jausmus, kultūrines nuostatas, etines bei estetines pažiūras ir kt.; laisvė turėti įsitikinimus reiškia, kad žmogus yra laisvas pats formuoti savo įsitikinimus, formuoti ir reikšti savo pažiūras, pasirinkti pasaulėžiūros vertybes; jis yra ginamas nuo bet kokios prievartos, jo pažiūrų negalima kontroliuoti; valstybės institucijų pareiga – užtikrinti ir ginti šią asmens laisvę; įsitikinimų turinys – žmogaus privatus reikalas, įsitikinimų bei jų raiškos laisvė įtvirtina ideologinį, kultūrinį ir politinį pliuralizmą; jokios pažiūros ar ideologija negali būti paskelbtos privalomomis ir primestos individui; valstybė turi būti neutrali įsitikinimų atžvilgiu, ji neturi teisės nustatyti kokios nors privalomos pažiūrų sistemos; teisė laisvai reikšti įsitikinimus yra neatsiejama nuo laisvės juos turėti; įsitikinimų raiškos laisvė – tai galimybė savo mintis, pažiūras, įsitikinimus netrukdomai reikšti žodžiu, raštu, ženklais, kitokiais informacijos perdavimo būdais ir priemonėmis; įsitikinimų raiškos laisvė apima ir laisvę neatskleisti savo įsitikinimų, taip pat nebūti verčiamam juos atskleisti. Konstitucinis Teismas taip pat yra konstatavęs, kad laisvė turėti įsitikinimus apskritai negali būti ribojama, o laisvę reikšti įsitikinimus galima riboti tik įstatymo nustatyta tvarka ir tik tada, kai yra būtina apsaugoti Konstitucijos 25 straipsnio 3 dalyje nurodytas vertybes – žmogaus sveikatą, garbę ir orumą, privatų gyvenimą, dorovę, ginti konstitucinę santvarką. Vaikų sveikata ir jos užtikrinimo būdas (nagrinėjamu atveju valgiaraščio privalomas derinimas) tai ir yra tos vertybės, kurias būtina apsaugoti.
9. Aprašo nuostatos neprieštarauja ir LGĮ nuostatoms. LGĮ netiesioginė diskriminacija yra veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie yra formaliai vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas [...]tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, [...] religijos pagrindu, nebent šį veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis. Analizuojamo teisinio reguliavimo (Aprašo) tikslas – sudaryti sąlygas sveikatai palankiai vaikų mitybai, šiam tikslui įgyvendinti

³Vilniaus universiteto medicinos fakulteto Vaikų ligų klinikos vedėjo prof. V. Usonio ir Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Vaikų ligų klinikos vadovo prof. R. Kėvalo paaiškinimas Sveikatos apsaugos ministerijai dėl vaikų vegetarinio maitinimo

pasirinktas maitinimo organizavimas privalomai derintinas valgiaraštis (tame tarpe ir vegetarinis) yra tinkamas ir būtinas. Jeigu bus parengtas gerai subalansuotas, kad nebūtų baltymų, omega 3 riebalų rūgščių, mineralinių medžiagų (Fe, ZN, CA, I ir kitų) ir vitaminų stokos valgiaraštis, jis bus suderintas Vilniaus visuomenės sveikatos centre.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 15 straipsnio 2 dalimi bei Moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 24 straipsnio 5 dalimi,

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė, einanti lygių galimybių kontrolierės pareigas

n u s p r e n d ž i a :

1. Nutraukti skundo tyrimą kai trūksta objektyvių duomenų apie padarytą pažeidimą.
2. Su skundo tyrimo pažyma supažindinti pareiškėjų atstovę J.V. ir Sveikatos apsaugos ministeriją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Vaiko teisių apsaugos kontrolierė, einanti
Lygių galimybių kontrolieriaus pareigas

Edita Žiobienė